

Prekentekest: Rom 10,13-17

Hver den som påkaller Herrens navn, skal bli frelst. Men hvordan kan de påkalle en de ikke tror på? Hvordan kan de tro på en som de ikke har hørt om? Og hvordan kan de høre dersom ingen forkynner? Og hvordan kan noen forkynne hvis de ikke er utsendt? Det står jo skrevet: Hvor herlig lyder fottrinnene av dem som bringer godt budskap! Men ikke alle var lydige mot evangeliet. Jesaja sier: Herre, hvem trodde vårt budskap? Så kommer da troen av det budskapet en hører, og budskapet kommer av Kristi ord.

Fottrinn av en du har ventet lenge på, eller lyden av hurtige små føtter som stormer inn, barnet som har glemt klokka. Foreldre som var begynt å bli urolige. *"Hvor herlig lyder fottrinnene av dem som bringer godt budskap!"* Tenker vi etter kan vel noen og enhver av oss sette oss inn i gleden de opplever som har ventet lenge på godt budskap og hører fottrinnene. Og motsatt, jeg så på TV fortvilelsen hos den faren til en ungdom som sporløst hadde forsvunnet. Han stod i vinduet og så etter sønnen sin hver dag. Kommer han ikke snart hjem?

Det finnes mennesker som lengter etter fottrinnene fra en eller annen som bringer et godt budskap. Men opplever man ikke savnet, så venter man vel heller ikke på det glade budskapet. Evangeliet betyr det glade budskapet. Budskapet om Jesus Kristus er det gladeste budskapet som finns for den som ikke tar Jesus som en selvfølge, eller ser han som uaktuell. Budskapet forteller om en Far i himmelen som elsker sine barn over alle ting, og som kaller den som har kommet på avstand til å komme hjem til farshuset. Bibelen forteller om oss mennesker at vi alle som én trenger å frelses tilbake til vår himmelske Far. Evangeliet er at Jesus er kommet som Frelser for oss i dag.

Det var en gang en som spurte Jesus: *"Herre, er det få som blir frelst?"* Hvor på Jesus svarte: *"Kjemp for å komme inn gjennom den trange dør! For jeg sier dere: Mange skal forsøke å komme inn, men ikke klare det."* Luk.13,24. På den ene siden kan det virke som at frelse er belønning for enerne. Omtrent som disse som deltar i VM i alpint og må sikte seg inn mellom trange porter i et rasende tempo i utfor- og slalåmbakkene. Det er en voldsom prestasjon som ligger bak hver medalje, en målrettet innsats gjennom år som fører til resultater. Var det dette Jesus mente med den trange dør, en innsats med betydelig egenandel for å komme gjennom?

På den andre siden så sier søndagens tekst oss: *"Hver den som påkaller Herrens navn, skal bli frelst."* Apostelen Paulus får det til å høres så lett ut. Påkalle Herrens navn. Henvende seg til Jesus. Kort og godt be til Herren Jesus om å bli frelst, og han vil frelse. Hvordan henger dette sammen, den trange dør og den lette veien gjennom påkallelse?

Jeg vil fortelle et personlig vitnesbyrd som eksempel på hvordan dette kan oppleves. Jeg har vært en kristen hele mitt liv, helt fra min dåpsdag. Som barn hadde jeg en trygg tro på Jesus. Jeg gikk på Søndagsskolen og vi sang sanger som *"Sett deg for et hellig mål, åpent det bekjenn! Stå i rekken fast som stål og kjemp som Daniels menn"*. Selv på Sørlandet mot slutten av 60-tallet, kunne det være hardt å være kristen når få andre var kristne i klassen. Det hendte jeg måtte stå til regnskap for min tro. Det

kostet kamp, og jeg tenkte på Daniel i løvehulen, og jeg tenker i dag på den trange dør.

Det hender troen settes på prøve. En ting er ytre press og motstand. I mitt eget liv skulle jeg møte det som var mye verre. Gjennom flere år i ungdomsalderen opplevde jeg at himmelen var lukket. For en som hadde stått *"i rekken fast som stål"* i barneårene var det en skremmende og vond opplevelse. Hvor var Gud blitt av? Hvor var Jesus som jeg hadde satt min lit til og hentet styrke og kraft hos så mange ganger? En lukket himmel og en taus Gud. Det ble bedt mange fortvilte bønner i de årene. Og jeg vet i dag at jeg ble bønnehørt. Jeg fikk en lengsel, ikke bare etter Gud, det å kjenne himmelen åpen, men også en lengsel etter å høre Guds ord forkynt. Etter Søndagsskolens tid hadde det blitt lite kristen forkynnelse å høre. Kanskje var det årsaken til at Gud gradvis og ubemerket forsvant ut av mitt sinn og mine tanker og jeg våknet opp en dag og kjente det som en lukket himmel.

Hva gjør en i en slik situasjon? Innfinne seg med situasjonen? Nei, Gud la ned i meg en lengsel etter Guds ord. Jeg bare måtte høre kristen forkynnelse. Det brant som en ild i meg av lengsel etter det gudsforholdet som en gang kjentes nær. Det tok flere år med lengsel og søking før Jesus en dag gav meg frelsesvisshet. Fra den dagen så jeg at eneste grunnen til at jeg kunne være en kristen var at Jesus døde på korset for å sone all verdens synd. Deriblant var også min, den var spikret til korset og borte. På det grunnlaget kunne jeg ha med Gud å gjøre. Min sak med Gud var i orden. Jesus hadde sørget for det. *"Hvor herlig lyder fottrinnene av dem som bringer godt budskap!"* For den som håv båret på en lengsel, er det ubeskrivelig godt når den oppfylles.

Hvert menneske som tror på Jesus har sin troshistorie. Kanskje er din tros historie helt annerledes enn den jeg har fortalt. Kanskje har den fortont seg som en lett vei gjennom bønn og påkallelse og siden et stille liv. Kanskje har den fortont seg som en trang, trang dør å komme gjennom. Kanskje opplever du din situasjon i dag som uavklart. Kanskje har du gått utenom den trange dør?

Jeg har opplevd mennesker som har mistet troen, og som i fortvilelse har lett og lett etter den. Og jeg har tenkt med meg selv, hva jeg enn mister, så må jeg be til Gud om aldri å miste troen. Troen er selve livet for meg. Mister jeg troen, så mister jeg livet. Ja, Jesus sier i Joh.11: *"Den som tror på meg, skal leve om han enn dør."* I troen eier vi det evige livet. Det er ikke et liv som begynner først etter døden, nei, det evige livet det begynner her og nå når vi tror på Jesus, og det fortsetter på den andre siden av død og grav. Det står i denne søndagens prekentekst at troen kommer av det budskapet en hører. I dåpen blir vi født inn i Guds familie, kirken, menigheten. Det livet vi får i dåpen, det skal vi leve i troen. *"Så kommer da troen av det budskapet en hører, og budskapet kommer av Kristi ord."*

Troen på Jesus har med tillit og vennskap å gjøre. Men hvordan kan noen ha et forhold av tillit og vennskap til Jesus når de ikke lever ut det livet de en gang fikk i dåpen? Jeg tror ikke det går an. Uten forkynnelsen dør troen. Bibelen vitner om det og erfaringen tilsier det. Jesus blir en person for tanken, og ikke for hjertet. Kanskje noen utsetter det

forpliktende, nære gudsforholdet til senere, for da å påkalle Gud når en selv finner det for godt. Men bibelordet advarer: *"Hvordan kan de påkalle en de ikke tror på?"* Det er ikke opp til oss å komme i et rett forhold til Gud når vi en gang måtte mene det passer. For de aller, aller fleste som venter og venter, så blir det dessverre en gang for sent. Det står skrevet: *"I dag, om dere hører hans røst, så forherd ikke deres hjerter."* Hebr.4.

"Hvordan kan de høre dersom ingen forkynner? Og hvordan kan noen forkynne hvis de ikke er utsendt?" Gudstjenesten søndag formiddag er menighetens storsamling. Her leses det fra Bibelen. Her forkynnes Guds ord. Her kneler menigheten ved Herrens bord og mottar nåde og kraft til å leve som kristen. *"Her er Guds hus og himlens port, herfra det går en stige, av ord og sakramenter gjort, helt opp til himmerike."* NoS.573. Guds ord er mat vi alle trenger for det evige livet, for at troen skal være der, for at troen skal vokse og styrkes. Vi som er prester og forkynnere har av Gud og kirken blitt pålagt et spesielt ansvar for å se til at menigheten får det den trenger, at Guds ord blir rikelig forkynt, at sakramentene blir forvaltet rett. Men ansvaret for ditt liv og din fremtid, om den blir innenfor eller utenfor Guds rike, det ansvaret må den enkelte bære selv. *"Så kommer da troen av det budskapet en hører, og budskapet kommer av Kristi ord."*

Vi starter i dag en Bibelaksjon for å gi Guds ord mer plass blant oss. Bibelselskapet har gitt ut en serie på CD-er eller kassetter der hele Det nye testamentet er innlest. På kirkekaffen i dag får dere som har bestilt CD-ene eller kassettene disse. Vi starter fra i dag denne aksjonen, og ber til Gud om at bibelordene vi hører må forme oss som kristne og styrke vår tro.

Ære være Faderen og Sønnen og Den Hellige Ånd, som var og er og blir én sann Gud fra evighet og til evighet.